

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/78/2020
Identifikačné číslo spisu: 1215200096
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1215200096.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Pavol Petrovič, nar. 9.9.1964, bytom Weinberg Str. 1, Cham, Nemecká spolková republika, zast. Advokátska kancelária MHS Legal, s. r. o., so sídlom Galvaniho 7/D, Bratislava, IČO 36 866 687, proti žalovanému expert SK, k. s., so sídlom Mlynské nivy 73, Bratislava, IČO: 45 855 455, zast. Advokátska kancelária Strémy s. r. o., so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 50 189 697, v konaní o určenie neplatnosti notárskej zápisnice, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/37/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/202/2017-157 zo dňa 21. februára 2019, v znení opravného uznesenia č. k. 1Cob/202/2017-242 zo dňa 30. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 25. mája 2017, č. k. 42Cb/37/2015-116, v znení opravných uznesení č. k. 42Cb/37/2015-233 zo dňa 6. mája 2020 a č. k. 42Cb/37/2015-248 zo dňa 7. septembra 2020, v prvom výroku žalobu zamietol. Druhým výrokom rozhodol, že žalovanému priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že pohľadávka žalovaného voči žalobcovi v celkovej výške 222.000,- eur, definovaná v Notárskej zápisnici č. NZ 543/2014 zo dňa 21.10.2014, neexistuje. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.10.2014 bola spísaná Notárska zápisnica č. NZ 543/2014 na notárskom úrade JUDr. O. G., notárky v Náchode, v Českej republike (ďalej len „notárska zápisnica“), na základe ktorej žalobca ako subjekt povinný uznal čo do dôvodu a výšky záväzok v celkovej výške 222.000,- eur, ktorý mal vzniknúť údajným úmyselným konaním žalobcu vo funkcii štatutárneho orgánu žalovaného. V predmetnej notárskej zápisnici

sa žalobca zaviazal splniť uvedený záväzok v celosti žalovanému nasledujúci deň, t.j. 22.10.2014. Žalobca však uskutočnil svoje vyhlásenie o uznaní dlhu zachytené v texte predmetnej notárskej zápisnice pod nátlakom vyvolaným predstaviteľmi žalovaného a inými osobami, vydávajúcimi sa za zástupcov žalovaného. Žalobca v podaní zo dňa 12.10.2016 navrhol, aby súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca sa domáha neplatnosti notárskej zápisnice, ktorú súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.10.2016 pripustil.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca neosvedčil ani nepreukázal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe proti žalovanému. Za rozhodujúcu skutočnosť považoval, že na úspešné domáhanie sa určenia neplatnosti právneho úkonu by museli byť naplnené súčasne dva základné predpoklady. Predovšetkým by muselo ísť o právny úkon a zároveň z ustáleného skutkového stavu, prípadne priamo z právneho predpisu, by muselo vyplývať, že je daný naliehavý právny záujem na učení neplatnosti tohto právneho úkonu. Konštatoval, že v civilnom sporovom konaní sa však nemožno domáhať neplatnosti úkonu, ktorý nie je právnym úkonom, rovnako ako určenia neplatnosti listiny, ktorá nie je právnym úkonom.

4. Ďalej uviedol, že z ust. § 62 ods. 1 a § 72 ods. 1 zákona č. 358/1992 Sb. vyplýva, že notárska zápisnica nie je právnym úkonom, ale je len formou akou notári spisujú zmluvy, závetý a iné právne úkony, t.j. formou, v akej je určitý právny úkon urobený, ako aj formou, ktorou notári na žiadosť účastníka osvedčujú také skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv, alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky. Podľa súdu prvej inštancie je nesporné, že notárska zápisnica sama o sebe nie právnym úkonom, a teda právny úkon môže byť len jej obsahom. Žalobca sa tak s úspechom nemôže domáhať určenia neplatnosti notárskej zápisnice, ale v sporovom konaní sa môže domáhať určenia neplatnosti právneho úkonu, ktorý je obsiahnutý v notárskej zápisnici.

V danom prípade je právnym úkonom uznanie dlhu žalobcu voči spoločnosti žalovaného, ako i spoločnosti K + B Elektro-Media, k. s.

5. Na záver súd prvej inštancie skonštatoval, že nárok uplatnený žalobcom, ktorým sa domáhal, že notárska zápisnica je neplatná, nemal oporu v príslušných právnych predpisoch, na základe čoho na strane žalobcu chýbal naliehavý právny záujem na ním podanej žalobe, a preto ju musel pre tento nedostatok zamietnuť s tým, že už neskúmal podanú žalobu z hľadiska meritórneho.

6. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom č. k. 1Cob/202/2017-157 zo dňa 21. februára 2019 v znení opravného uznesenia č. k. 1Cob/202/2017-242 zo dňa 30. júla 2020, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi vo výške 100%. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie aj s jeho odôvodnením.

7. Konštatoval, že žalobca písomným podaním zo dňa 12.10.2016 navrhol, aby súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal určenia neplatnosti Notárskej zápisnice č. NZ 543/2014 zo dňa 21.10.2014 spísanej na notárskom úrade JUDr. O. G., notárky v Náchode, Česká republika. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.10.2016 pripustil zmenu žalobného petitu a viazaný žalobným návrhom žalobcu v rozsahu navrhovanej (a pripustenej) zmeny, nemohol v konaní posudzovať neplatnosť právneho úkonu obsiahnutého v notárskej zápisnici.

8. Ďalej uviedol, že notárska zápisnica so súhlasom k vykonateľnosti má povahu verejnej listiny a osvedčuje pravdivosť údajov v nej uvedených až do doby, pokiaľ nie je preukázaný opak. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom vtedy, ak mimo formálnych podmienok vykonateľnosti spĺňa aj podmienky materiálnej vykonateľnosti. Otázkou

naplnenia formálnych a materiálnych predpokladov exekučného titulu však môže posudzovať iba exekučný súd. Súd prvej inštancie preto podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne, pokiaľ sa bližšie nezaoberal námietkami žalobcu týkajúcimi sa nedostatku formálnych a materiálnych podmienok vykonateľnosti predmetnej notárskej zápisnice a v súvislosti s týmito námietkami žalobcu odkázal na exekučný súd.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil podľa ust. § 421 CSP v spojení s ust. § 432 CSP a zároveň z ust. 365 ods. 1 písm. b/ CSP (pozn. dovolacieho súdu - správne malo byť zrejme § 420 písm. f/ CSP) tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolateľ namietal, že postupom súdov došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a porušeniu práva na ústnosť konania, toto videl v tom, že súd napriek návrhu na vypočutie žalobcu v konaní ho nevypočul, a teda žalobca nemal možnosť sa k samotnej veci vyjadriť a byť pred súdom vypočutý, a teda využiť procesný útok a preukázať svojou výpoveďou skutočnosť svedčiacu v prospech oprávnenosti jeho žaloby.

11. Namietal, že súd nesprávne vyhodnotil danú právnu vec, keď uviedol, že naliehavý právny záujem nie je u žalobcu osvedčený, tiež nesúhlasil s názorom súdu, že ani pozitívne rozhodnutie pre žalobcu vo veci by nemalo pre neho žiadny význam, čím teda neexistuje naliehavý právny záujem pre žalobcu na určení neplatnosti notárskej zápisnice.

12. Ďalej uviedol, že na pojednávaní požiadal súd o pristúpenie účastníka na strane navrhovateľa do konania (manželka žalobcu), pričom súd uvedený návrh zamietol s konštatovaním, že súd má právo nevyhovieť takémuto návrhu, ak predmet konania nesúvisí s osobou, ktorá má do konania vstúpiť, ale svoje rozhodnutie neodôvodnil, a v tejto časti jeho odôvodnenie považuje dovolateľ za nepreskúmateľné. Súd sa vo svojich odôvodneniach nezaoberali žalobcom uvádzanými dôvodmi neplatnosti notárskej zápisnice.

13. Na záver navrhol, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižších inštancií zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

14. Žalovaný sa k podanému dovolaniu žalobcu písomne vyjadril s tým, že tvrdenia žalobcu o zásahu do jeho práva na spravodlivý proces považuje za nedôvodné.

Navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť (§ 447 písm. f/ CSP).

16. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017).

18. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

22. Podľa dovolateľa je jeho dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že súd nevypočul žalobcu, neumožnil sa mu vyjadriť k veci, ako aj tým, že rozhodol arbitrárne a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

23. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

24. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zjavné dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

25. Nepochybne do práva na spravodlivý proces patrí právo sporovej strany na preskúmateľné a dostatočne odôvodnené súdne rozhodnutie, s náležitosťami vyžadovanými zákonnou úpravou procesného práva (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Na to aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument sťažovateľa. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgias c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997).

26. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí,

ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP).

27. Z rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, prečo rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská sporových strán k prerokovávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a výslovne konštatoval, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe žalobcu, čo malo za následok zamietnutie žaloby žalobcu. Dovolací súd konštatuje, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí.

28. Najvyšší súd má za to, že skutkové a právne závery súdov nižších inštancií nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

29. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia, dovolací súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005 z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 CSP - pozn. dovolacieho súdu).

30. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súd dospel, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá z hľadiska namietaných dôvodov zmätočnosti v postupe odvolacieho súdu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

31. Dovolateľ mal za to, že k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces malo dôjsť aj tým, že nemal možnosť sa pred súdom k danej veci vyjadriť. Dovolací súd konštatuje, že žalobca sa aktívne zúčastňoval na sporovom konaní a mal možnosť uplatňovať pred súdom prostriedky procesného útoku a procesnej obrany. Súd prvej inštancie žalobcu na pojednávaní dňa 25.5.2017 vypočul, a teda mu bolo súdom prvej inštancie umožnené sa k veci náležite vyjadriť, a to aj formou ústnej výpovede. Dovolací súd uzatvára, že v prejednávacom prípade nedošlo k namietanému porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces a vzhľadom na zistené skutočnosti konštatuje, že dovolateľ nebol postupom súdu prvej inštancie, ako ani odvolacieho súdu, vylúčený z realizácie svojich procesných práv. Za týchto okolností tvrdenie dovolateľa, že postupom súdu došlo k procesnej vade v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, nie je opodstatnené.

32. K námietke dovolateľa, že súd nevyhovел na pojednávaní jeho žiadosti o prístupenie účastníka do konania na strane žalobcu (manželky), pričom súd tento návrh zamietol, a ani ho neodôvodnil, dovolací súd poukazuje na to, že súdu prvej inštancie nebolo doručené žiadne podanie intervenienta, resp. návrh žalobcu, ktorým by oznamoval vstup účastníka do konania na strane žalobcu, preto o danom návrhu súd prvej inštancie nerozhodoval, t. j. ani ho nemohol zamietnuť. Dovolateľ len poukazoval na ust. § 145

OZ, nakoľko žalobca nebol oprávnený zaťažiť majetok patriaci do BSM bez súhlasu manželky, čo však nebol zákonom predpokladaný spôsob návrhu vstupu tretej osoby do konania. Dovolací súd preto túto námietku dovolateľa vyhodnotil ako nedôvodnú.

33. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 CSP, avšak z obsahu dovolania žalobcu nemožno vyvodiť žiadnu právnu otázku, od ktorej riešenia by sa odklonil odvolací súd (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP alebo otázku, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Z dovolania je zrejmá len všeobecná nespokojnosť dovolateľa a samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie a spochybňovanie správnosti ich rozhodnutí, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 CSP.

34. V prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

35. Pokiaľ ale dovolateľ v dovolaní nevymedzil právnu otázku dovolací súd nemôže pristúpiť k posudzovaniu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v tejto súvislosti ani vyhľadávať všetky do úvahy prichádzajúce rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky, opačný postup by bol bezbrehým prieskumom, v rozpore s koncepciou právnej úpravy dovolania vyplývajúcej z Civilného sporového poriadku.

36. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod uplatnený v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ CSP spôsobom, aký vyplýva z ust. § 432 ods. 2 CSP. Bez uvedeného nemôže dovolací súd pristúpiť k posúdeniu prípustnosti dovolania a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa. Je tak nepochybné, že v dovolaní žalobcu absentuje zákonom požadovaná náležitosť, t. j. dovolací dôvod v ňom nie je vymedzený spôsobom uvedeným v § 432 CSP, pričom absenciu uvedeného považuje CSP za dôvod pre odmietnutie dovolania.

37. Z obsahu dovolania nie je zjavné, ktoré kľúčové právne otázky, ktoré mali riešiť sudy nižšej inštancie, dovolateľ považuje za riešené nesprávne - či záver o neexistencii naliehavého právneho záujmu navrhovateľa na podanej žalobe, a to vo vzťahu k hodnoteniu, že otázky vznesené v prebiehajúcom konaní mali byť riešené a boli riešené v konaní, ktoré prebiehalo v Českej republike a ktoré v dovolaní ani nešpecifikoval. Alebo to, že sudy nesprávne riešili otázky súvisiace s hodnotením neplatnosti notárskej zápisnice, prípadne či má ísť o právne otázky súvisiace s hodnotením slobody vôle dovolateľa pri spisovaní notárskej zápisnice, keď poukazuje na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k tomu, že právny úkon, ktorý učinil, mal byť postihnutý vadou nedostatku slobody vôle, prípadne či má ísť o posudzovanie neplatnosti notárskej zápisnice pre nedostatok jej formy, ktoré tiež v dovolaní uvádza, ako aj vznáša pochybnosť o platnosti notárskej zápisnice pre neexistenciu a neurčitosť pohľadávky v nej obsiahnutej. Z celého dovolania tak nie je zrejmé, ktoré otázky (podľa neho nesprávne právne vyhodnotené súdmi nižšej inštancie), považuje za kľúčové pre rozhodnutie vo veci. Dovolateľ v zásade opakovane vznáša všetky dôvody a námietky, ktoré už boli v konaní pred súdmi nižšej inštancie v tejto súvislosti vznesené a s ktorými sa vo svojich rozhodnutiach aj vysporiadali s poukazom na to, že žaloba samotná nemôže byť úspešná z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti notárskej zápisnice, neodchýliac sa týmto konštatovaním ani od konštantnej judikatúry najvyššieho súdu.

38. Najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 2 Cdo 11/2007, ako i v rozsudku sp. zn. 4 MCdo 24/2008, neskôr potvrdzujú správnosť týchto úvah i v uznesení NS SR

sp. zn. 1Cdo/185/2017, uviedol, že „podstatou činnosti notára pri vydávaní osvedčenia, na rozdiel od spisovania právnych úkonov, je len zaznamenať dej, ktorý sa pred ním odohráva. Pri osvedčovaní notár nezasahuje do deja, účastníka nepoučuje a ani nedozerá na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom. Rovnako tak ani nezodpovedá za to, či sa pred ním urobené vyhlásenie, (ne)prieči zákonu. Už samotné vedomie účastníka o tom, že notár na jeho žiadosť uskutočňuje záznam o ním uvedených skutočnostiach, by ho malo viesť k tomu, aby ním urobené vyhlásenie zodpovedalo príslušným právnym predpisom.

Význam osvedčenia spočíva v tom, že príslušná notárska zápisnica je dôkazom o tom, že úkon (vyhlásenie) bol urobený, akým spôsobom a kedy sa tak stalo, pričom pravdivosť toho, čo sa osvedčuje alebo potvrdzuje platí dovtedy, kým nie je dokázaný opak.

Zo samotnej podstaty činnosti notára spočívajúcej v osvedčovaní právne významných skutočností je zrejmé, že žaloba o neplatnosť takéhoto osvedčenia vydaného notárom, do úvahy neprichádza.“

39. Z obsahu rozhodnutí súdov nižšej inštancie vyplýva, že v rámci riešenia základnej procesnej otázky, podstatnej pre ich právne závery, vôbec neriešili právne otázky, ktoré vo svojom dovolaní dovolateľ kládol dovolaciemu súdu, z toho viaceré boli otázky hypotetické, teda také, ktoré nemožno považovať za spĺňajúce predpoklad formulovaný

ust. § 421, t.j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od ich vyriešenia.

Rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo výlučne od posúdenia naliehavosti právneho záujmu na podanej žalobe, pričom právne závery, ktoré formuloval, nemožno považovať za arbitrárne.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže nie je daná procesná prípustnosť dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ CSP ani podľa ust. 421 ods. 1 CSP, dovolací súd dovolanie žalobcu podľa ust. § 447 písm. f/ CSP odmietol.

41. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.